

Sen, sen, ne için gelmiştin?

Konuştugumu söylediler efendim.

Ha, evet, öyleymiş, çok demişler hatta, çok konuşuyormuşsun.

Evet efendim, hayır, çok değil, bazen.

Ne demek istediğini anlatırken de zorlanıyormuşsun.

Kendimi zorluyorum efendim.

Kendinle kalmıyormuş bu, başkalarını da zorluyormuşsun.

Ben sadece konuşuyorum, başkalarını nasıl zorlayabilirim.

Şimdi bile yüzünden anlaşılma endişesi akıyor.

!

Yüzünden akan endişe bize sözleri çarpıttığını da söylüyor.

Hayır, efendim, yanlış anlıyorsunuz.

Bak, anlaşılma endişesi, gördün mü?

!

Ne ceza verelim sana?

Yazdıklarımın yarısını yırtıyorum, anlaşılmaz diye, başka cezaya gerek var mı efendim?

Hahha, demek yırtıyorsun, bu ağırlaştırıcı bir sebep.

!

Anlaşılma o kadar ruhuna işlemiş ki anlaşılmaz diye yazılarını öldürüyorsun...

!

Yazı öldürmenin cezası nedir bilir misin!?

Ha...!

Bu itirafını görmezden geleceğim, şimdilik, bir daha önüme gelersen seni yazı öldürmekten yarım yazılar hastanesine gönderirim, hiçbir yazının bitmediği yere.

Efendim, af buyurun.

Af buyurdum zaten, anlaşılmaktan korku duymandan dolayı, bundan sonraki kırk yazında anlaşılmayacaksn!

Af!

Götürün, bir sonraki gelsin.

!